

Ҳикмат дурдоналари

11:10 / 27 февраль 1912

Одамларга ҳар қанча ишонсангиз ҳам, сирларингизни ўзингизда қолдиринг.

***

Йиқилганингизда ўрнингиздан турғизиш учун узатилган қўл учрашиб қолганда сўрашиш учун узатиладиган мингта қўлдан ишончлироқ, самимийроқдир.

***

Аёл эрига қаҳва тайёрлади, бироқ шакар солмади. Сўнг кийимларни дазмол қилиш учун нариги хонага чиқмоқчи бўлди. Шунда эри аёлининг қўлидан тутиб, **«Сен ўзинг қаҳва ичмайсанми?» деб сўради. Аёли ҳозир ичгиси келмаётганини, кейинроқ ичишини айтди.**

Эри аёлига: «Ёнимда ўтир» деган эди, аёли «Нариги хонада дазмол қилишим керак, дадаси» деди.

Шунда эри аёлига **«Дазмолни кейин қиласан, кел, ўтир, биласанку, мен шакарли қаҳвани ёқтираман»**, деди.

Эрининг гапларидан: **«Сен мисоли шакарсан, ёнимда ўтирсанг, аччиқ қаҳваям ширин туюлиб қолади»**, деган маънони англаган аёли ўзини

қандай ҳис этди экан.

***

Йигит тўйи куни чимилдиққа кириш олдидан волидасининг хонасига аста кирди-да, қўлидаги атиргул гулдастасини онасининг кўзгуси олдига қўйиб, **«Онажоним, сиз ҳамон дунёдаги энг чиройли аёлсиз, бахтимизга доим омон бўлинг»**, деган битикни гулдаста устига жойлади. Сўнг у ердан чиқиб, онасидан дуо олиб, секингина чимилдиққа кириб кетди.

***

Қачон уйланишингиз эмас, кимга уйланишингиз муҳим.

***

Эри вафот этди. Аёли унинг кўйлагини жойнамоз қилиб олди. Эримга ҳар куни савоби етиб турсин деб шундай қилди. Бу қандай муҳаббат-а!

***

Она мадраса бўлганда...

Эри вафот этди. Кийимлар жавонига эрининг либосини илиб қўйди. Саккиз йилдан кўпроқ вақт давомида ўша либос ҳамёнига пул солиб қўярди. Қачон фарзандларидан бирортаси пул сўраса, **«Отангни чўнтагидан олақол!»** дерди. Вафот этган эрининг хотираси уйдан узилиб қолмаслигини истарди.

Нозимжон Ҳошимжон тайёрлади

Ушбу мақола Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2024 йил 25 январь 03-07/400-сонли хулосаси асосида тайёрланди.